

Kyle Idleman știe unde suntem și unde am putea fi cu ajutorul lui Dumnezeu. Cuvintele lui sunt deopotrivă adânci și practice. E motivat să ne ajute să o luăm în direcția bună. Dacă ai nevoie de o mână de ajutor pe drum, Kyle te va conduce la Persoana potrivită.

Max Lucado, pastor la Oak Hills Church și autor celebru

Isus nu ne-a cerut niciodată să stăm pe margine și să-l facem galerie. În cartea *Doar fan?*, Kyle Idleman te provoacă să treci de la ipostaza de fan de duminica la cea de ucenic permanent al lui Cristos.

Craig Groeschel, pastor senior la LifeChurch.tv, autorul cărții
Creștinul ateu

la un marker în mână și dă-i voie lui Kyle să te ducă înapoi la esența creștinismului. Nicio provocare nu va fi mai mare decât lectura acestei cărți explicite, captivante și încântătoare.

Lee Strobel, autor de bestselleruri, în lista New York Times

Doar fan? transmite un mesaj revoluționar, care îi va determina chiar și pe cei mai evlavioși creștini să își reanalizeze relația cu Cristos. Recomand cu căldură această carte oricărui om și oricărei biserici.

Mike Huckabee, fost guvernator de Arkansas, autorul cărții
Do the Right Thing

Conținutul acestei cărți îți va clătina lumea din temelii... iar autorul ei este cât se poate de serios. Kyle este lider și un ucenic adevărat al lui Cristos. Învățătura de tipul „nu doar fan” a fost pentru noi o cotitură importantă și începutul unei mișcări noi... care continuă și azi. *Doar fan?* poate face același lucru și în viața ta.

Dave Stone, pastor senior la Southeast Christian Church

Cartea aceasta subminează tiparele și îi provoacă pe cititori să-L urmeze pe Cristos cu mai mult devotament.

Mark Batterson, pastor principal la National Community Church din Washington, DC

Cartea lui Kyle Idleman are un mesaj crucial pentru vremea în care trăim. Este un apel convingător pentru a ne dedica lui Isus și a-L urma cu toată inima, un mesaj care m-a răvășit în cel mai bun sens al cuvântului!

Jud Wilhite, pastor senior la Central Christian Church din Las Vegas, autorul cărții *Throw it Down*

Doar fan? este o carte pe care ar trebui să o citească fiecare creștin, iar din când în când să o recitească. Am început să citesc manuscrisul și nu m-am putut opri până nu l-am terminat. Are un mesaj de genul ACUM pentru Biserică și nădăjduiesc că fiecare creștin care o citește va deveni un adevărat ucenic al lui Cristos.

Christine Caine, fondatoarea Campaniei A21

k y l e i d l e m a n

doar fan?

cum să devii
un ucenic devotat al lui Isus

Traducere de Lavinia Filipaş

Copyright © 2011, 2016 by City on a Hill Studio, LLC

Ediția originală a cărții a fost publicată cu titlul *Not a Fan Updated and Expanded: Becoming a Completely Committed Follower of Jesus*

Publicată cu permisiune din partea The Zondervan Corporation
L.L.C., un imprint al HarperCollins Christian Publishing Inc.

Toate drepturile rezervate.

*Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin editurii Casa Cărții.
Orice reproducere sau selecție de texte din această carte este permisă doar cu
aprobarea în scris a editurii Casa Cărții, Oradea.*

Citatele biblice au fost preluate din versiunea Bibliei în limba română,
traducerea Dumitru Cornilescu.

Doar fan?

Kyle Idleman

Copyright © 2018 Casa Cărții

OP 2, CP 30

410670, Oradea

Tel./Fax: 0259-469057; 0359-800761; 0728-874975

E-mail: info@ecasacartii.ro

www.ecasacartii.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Idleman, Kyle

Doar fan? / Kyle Idleman ; trad. de Lavinia Filipaș. -

Oradea : Casa Cărții, 2018

ISBN 978-606-732-108-1

I. Filipaș, Lavinia (trad.)

2

Traducerea: Lavinia Filipaș

Editarea: Camelia Luncan

Corectura: Teofil Stanciu

Tehnoredactarea: Vasile Gabrian

Coperta: Marius Bonce

Tiparul executat la Metropolis srl, str. Nicolae Jiga 31, Oradea

Tel./Fax: 0259-472 640

Tatălui meu

Urmându-te pe tine, am învățat să-L urmez pe Isus

Cuprins

<i>Prolog</i>	9
Partea 1 - Fan sau ucenic? Un diagnostic sincer	
1. D.R.	17
2. Decizie sau angajament?	29
3. Să cunoști despre El sau să-L cunoști pe El?	41
4. Unul dintre cei mulți sau unicul și singurul?	57
5. Să-L urmezi pe Isus sau să urmezi regula?	73
6. Autoîmputernicit sau plin de Duhul?	93
7. Relația definită	109
Partea 2 - O invitație de a-L urma pe Isus (versiunea needitată)	
8. Oricine – o invitație publică	125
9. Vino după Mine – o căutare înflăcărată	141
10. Lepădarea – o predare totală	157
11. Ia-ți crucea în fiecare zi – o moarte zilnică	175
Partea 3 - A-L urma pe Isus. Oriunde. Oricând. Orice	
12. Oriunde. Dar acolo?	197
13. Oricând. Dar acum?	213
14. Orice. Dar aceasta?	227
15. Urmaș: adevărata mea identitate	241
<i>Mulțumiri</i>	253

Prolog

E joi după-amiază, iar eu stau în biserică. Nu-i nimeni pe-aici, dar sărbătoarea Paștelui va fi peste câteva zile. Mai mult de trei mii de oameni vor veni la slujba de duminică, și n-am nici cea mai vagă idee ce să le spun. Presiunea crește pe măsură ce stau și aștept să-mi treacă prin minte un subiect de predică. Mă uit împrejur la scaunele goale, cu speranța că îmi va veni inspirația. În schimb, am parte de și mai multă transpirație. Îmi șterg fruntea de sudoare și mă uit în jos. *Predica asta trebuie să fie bună.* Sunt oameni care vin la biserică doar la Paști și la Crăciun (le spunem „crăciunpaștiști”). Vreau să mă asigur că vor veni și cu alte ocazii. *Ce aș putea predica pentru a le capta atenția? Cum să-mi fac mesajul mai incitant? Ce idei creative să aduc, ca să-i provoc și să aibă ce povesti apoi?*

Nu-mi trece nimic prin minte. Pe scaunul din fața mea e o Biblie. O iau în mână. Nu mă pot gândi la vreun pasaj anume pe care să-l caut. Mi-am petrecut întreaga viață studiind cartea asta și nu-mi trece prin cap nici măcar un pasaj care să-i uimească pe „crăciunpaștiști”. Mă bate gândul să o folosesc așa cum făceam în copilărie. Un soi de „bila 8 cu noroc”, pui o întrebare, deschizi Biblia și pui degetul unde se nimerește pe pagină, iar versetul acela e răspunsul la întrebarea ta.

---

* În engleză, „Creasters”, cuvânt rezultat în urma unui joc de cuvinte, de la „Christmas” (Crăciun) și „Easter” (Paști), care e foarte apropiat fonetic de „Christians” (creștini) (n.tr.).

În cele din urmă, îmi încolțește un gând în minte: *Mă întreb ce predica Isus ori de câte ori trebuia să vorbească în fața unei mari mulțimi.* Ceea ce am descoperit m-a schimbat pentru totdeauna. Nu doar ca predicator, ci ca ucenic al lui Cristos. Am descoperit că ori de câte ori trebuia să predice în fața unei mari mulțimi, Isus le spunea oamenilor un mesaj care-i făcea să plece.

În biserica goală, am recitat unul dintre acele pasaje, în Ioan 6. Isus i Se adresa unei mulțimi de peste cinci mii de oameni. Niciodată nu fusese mai popular. Se răspândise vestea despre vindecările Lui miraculoase și despre învățătura Lui inspirată. Mulțimea se adunase ca să-L aclame.

După o zi întreagă de predică, Isus Își dă seama că oamenii li s-a făcut foame și Se întoarce spre ucenici, întrebându-i ce vor mânca oamenii. Unul dintre ucenici, Filip, Îi răspunde că nici măcar salariul pe opt luni n-ar fi suficient pentru a cumpăra pâine, așa încât să-i ajungă fiecareia câte o bucațică. Din punctul lui de vedere, chiar nu se putea face nimic. Însă un alt ucenic, Andrei, se uitase peste mulțime și-I spuse lui Isus că a văzut un băiețel care avea cinci pâini și doi pești. Isus ia merindea băiatului și hrănește cu ea întreaga mulțime. De fapt, Biblia ne spune că, după ce s-au săturat toți, a mai rămas mâncare din belșug.

După cină, mulțimea se hotărăște să doarmă sub cerul liber, ca să fie în preajma lui Isus și a doua zi. Erau cei mai mari fani ai lui Isus. A doua zi dimineața, când oamenii se trezesc, li se face iar foame și încep să-L caute pe Isus – tichetul lor de masă – însă nu-L găsesc nicăieri. Fanii sperau să se repete prestația din ziua precedentă. Până la urmă, își dau seama că Isus și ucenicii Lui au trecut lacul de cealaltă parte. Pe când ajung la Isus, sunt lihniți de foame. Au ratat ocazia să-și comande micul dejun, și acum sunt nerăbdători să afle ce meniu au la prânz. Însă Isus a închis bufetul „mănânci cât vrei”. Nu mai împarte meniuri gratuite. În versetul 26, Isus spune mulțimii:

„Adevărat, adevărat vă spun că Mă căutați nu pentru că ați văzut semne, ci pentru că ați mâncat din pâinile acelea și v-ați săturat.”

Isus știe că oamenii nu depun efort și nu fac sacrificii pentru a-L urma pe El, ci pentru a primi mâncare pe gratis. Oare pe Isus Îl voiau ei sau îi interesa doar ce putea face El pentru ei? În versetul 35, Isus Se oferă pe Sine, însă întrebarea e: *Este de-ajuns?*

Isus le-a zis: „Eu sunt Pâinea vieții. Cine vine la Mine nu va flămânzi niciodată; și cine crede în Mine nu va înseta niciodată”.

Isus spune: *Eu sunt Pâinea vieții*. Dintr-odată, Isus e singurul fel din meniu. Oamenii trebuie să decidă dacă se mulțumesc cu El sau mai vor și altceva. Iată ce citim la sfârșitul capitolului:

Din clipa aceea, mulți din ucenicii Lui s-au întors înapoi și nu mai umblau cu El (Ioan 6:66).

Mulți dintre fanii Lui s-au întors acasă. Am fost uimit să constat că Isus nu S-a străduit să-i întoarcă din drum. El nu Și-a îndulcit mesajul, ca să-l facă mai atrăgător. Nu Și-a trimis ucenicii să alerge după oameni, ca să le ofere un pliant îmbietor și să-i invite să se întoarcă la o înghețată în combinația dorită. Isus pare împăcat cu ideea că popularitatea Lui s-a dus pe apa sâmbetei.

Stând în biserică, înconjurat de mii de scaune goale, mi-a devenit clar următorul lucru: nu de cât de mare e mulțimea Îi păsa lui Isus, ci de cât de mare e devotamentul.

Am pus Biblia din nou pe scaunul din fața mea.

Și-am plâns.

Doamne, îmi pare rău!

Din momentul în care am spus aceste cuvinte, știam că trebuie să merg mai departe. Câteva zile mai târziu, în duminica

Paștelui, s-au adunat mii de oameni, iar eu mi-am început predica cerându-mi iertare, gâtuit de emoții. Le-am spus oamenilor că am greșit fiind mult prea preocupat de ce ar crede ei și că îmi doream ca mulți dintre ei să revină și la alte servicii ale bisericii. Cred că de-a lungul anilor am avut intenții bune; am vrut să-L prezint pe Isus cât mai atrăgător cu putință, ca oamenii să vină și să găsească la El viața veșnică. L-am oferit pe acel Isus popular, însă asta a însemnat să le dau oamenilor multă pâine pe gratis. Și între timp am scăzut valoarea Evangheliei.

Imaginează-ți asta așa: gândește-te că fiica mea cea mai mare împlinește 25 de ani. Nu-i măritată, dar își dorește foarte mult să se căsătorească*. Eu hotărâsc să fac tot ce ține de mine ca acest lucru să se întâmple. Prin urmare, imaginează-ți că dau anunț la ziar, pun afiș pe un panou publicitar și imprim tricouri cu rugămintea ca cineva să o ia de nevastă. Ofer chiar și niște cadouri tentante care să-i motiveze. Oare efortul meu nu îi va scădea ei valoarea? Toată această paradă nu dă impresia că acela care o va lua de nevastă îi face de fapt un serviciu? Dar eu nu aș face niciodată așa ceva. Dimpotrivă, aș stabili un standard înalt. Aș căuta să aflu din ce mediu vin pețitorii și i-aș obliga să treacă testul cu detectorul de minciuni. Pretendenții ar trebui să completeze formulare de candidatură în trei exemplare. Recomandările le-ar fi ultraverificate și le-aș instala camere ascunse. Dacă cineva vrea să aibă de-a face cu fiică-mea, ar trebui să îi ofere tot ce are mai bun. Nu vreau doar să-l aud spunând că o iubește; vreau să știu că îi este dedicat. Vreau să știu că e gata să-și dea viața pentru ea.

De prea multe ori am încercat, prin predicile mele, să-i convinț pe oameni să-L urmeze pe Isus. Am vrut să fac ucenicia în slujba Lui cât mai atrăgătoare, ușoară și convenabilă.

---

* Toate ilustrațiile, literale sau ipotetice, care se referă la membrii familiei sunt folosite fără acordul scris în prealabil al acestora.

Și recunosc că îmi pare nespun de rău. Știu că e ciudat să începi o carte prin a-ți cere iertare, dar vreau să știi că te invit la o călătorie în care am pornit de ceva vreme. Este o călătorie pe care o continui și trebuie să-ți spun că nu e deloc ușoară. Era mult mai comod să fiu unul din mulțime.

Știu că în introducere se scrie în general ceva care să-i determine pe oameni să citească ce urmează. De obicei rogi un personaj celebru* sau pe altcineva să scrie prefața, pentru a le spune cititorilor cât de extraordinar este autorul cărții. Sau autorul scrie ceva la început, ca să-i provoace pe oameni să citească întreaga carte. Nu-s convins că am făcut așa ceva... mai mult ca sigur că nu. Cred că scuzele unui om care a greșit atâta vreme nu inspiră tocmai încredere. Vreau doar să fie clar că volumul acesta nu conține simple informații așternute pe hârtie sau comentarii scripturale ale unui pastor. Cartea aceasta e scrisă de unul din mulțimea prezentată în Ioan 6, care credea că Isus este un personaj minunat, dar care Îi căuta prezența pentru că putea primi mâncare pe gratis.

Nădăjduiesc că vei citi această carte și vei descoperi împreună cu mine ce înseamnă cu adevărat să-L urmezi pe Isus. Voi vorbi mai mult despre pocăință decât despre iertare, mai mult despre predare decât despre mântuire, mai mult despre frângere decât despre fericire și mai mult despre moarte decât despre viață. Adevăru-i că dacă te interesează o carte despre umblarea alături de Isus care să îți prezinte o cale ușoară și confortabilă nu o vei găsi aici. Nu mă înțelege greșit, îmi doresc să continui să citești; dar vreau să-ți spun cinstit de la bun început că nu se va împărți pâine pe gratis.

---

* Când spun „celebru”, mă refer la „vedetele din sfera creștină”, mă refer la tipul acela, cel mai bun prieten al lui Charles din *Charles in Charge* sau la cel din *Dukes of Hazzard*, nu la cel brunet, ci la celălalt... Îl știți pe cel care face uneori reclamă la diferite albume cu selecții de muzică country. Dacă Blair din *Facts of Life* nu ar putea figura în reclamă, atunci cred că Tootie este cel credincios.

Partea 1

Fan sau ucenic?
Un diagnostic sincer

Capitolul 1

D.R.

Ești urmaș al lui Isus?

Aș spune că sunt șanse mari să treci cu vederea această întrebare. Probabil ai citit-o, dar mă îndoiesc că a avut vreun impact asupra ta sau că a rezonat în mintea ta. Îmi dai voie să ți-o adresez din nou? E cea mai importantă întrebare la care va trebui să răspunzi.

Ești urmaș al lui Isus?

Știu, știu. Ți s-a mai pus întrebarea asta și cu alte ocazii. Pentru că tendința de a o evita este prea la îndemână. Nu pentru că te-ar indispuce. Nu pentru că este convingătoare. Ci o evităm de obicei fiindcă o considerăm redundantă și inutilă.

Dacă vei citi această carte, există mari șanse să te regăsești într-unul din următoarele două grupuri:

1. Grupul „Am peștele cu numele lui Isus pe spatele mașinii”. Ești destul de serios în privința credinței tale, așa încât devii client obișnuit al raionului de carte creștină din librării. În acest caz, întrebarea: *Ești urmaș al lui Isus?* și se pare fără rost și ești gata să lași cartea din mână sau cel puțin te mai uiți încă o dată la cuprins, ca să verifici dacă are vreun capitol care să te intereseze. Recunoști că pentru mulți e o întrebare importantă, dar să-ți fie pusă tocmai ție? E ca și cum ai fi într-un local din Boston și ai întreba: „Cine ține cu echipa

Red Sox’?” Este o întrebare importantă, însă ești atât de sigur de răspuns, încât mintea ta refuză întrebarea. Deja ți-ai făcut socotelile în privința asta. Te-ai întreat și ai răspuns. Dar înainte de a trece mai departe în grabă, dă-mi voie să clarific ce nu întreb. Nu întreb următoarele lucruri:

Mergi la biserică?

Părinții sau bunicii tăi sunt creștini?

Ai ridicat cândva mâna la sfârșitul vreunei predici?

Ai repetat vreo rugăciune după un anumit predicator?

Ai trecut chestionarul de douăsprezece minute „Așa cum sunt”?

Ai două sau trei Biblii?

Îți apare numele în registrul de membri al vreunei biserici?

Ai crescut participând la școli biblice de vacanță și mergând în tabere creștine?

Când îți sună telefonul se aude o piesă creștină?

Când te rogi, poți să folosești cinci sau chiar mai multe sinonime pentru Dumnezeu?

Și lista poate continua. Crede-mă, se poate.

Ai purtat vreodată haine iscripționate cu mesaje creștine?

Este KJV** singura versiune autentică a Bibliei?

Ai renunțat să ieși la întâlniri și să lași aspectul acesta în mâna lui Dumnezeu?

Pe pagina ta de Facebook ai selectat „urmașul lui Cristos” la rubrica „orientare religioasă”?

---

* Echipă profesionistă de baseball din SUA, cu sediul în Boston, statul Massachusetts, care activează în Liga Principală de Baseball (n.tr.).

** KJV – King James Version, cea mai cunoscută traducere a Bibliei în engleză, ca VDC – Versiunea Dumitru Cornilescu în română (n.ed.).

Nu suporti filmul *Harry Potter*, dar ești super încântat de *Stăpânul inelelor*?

Ai ajuns la o viață condusă de scopuri în 40 de zile sau chiar mai puțin?

Rostești: „Doamne, binecuvântează-l!” înainte să vorbești de rău pe cineva?

Înțelegi expresii ca „rugăciunea dinaintea plecării la drum” și jocuri de genul „cine găsește mai repede în Biblie”?

Iată ce vreau să spun: mulți dintre noi se grăbesc să răspundă: „Da, sunt urmaș al lui Cristos”, dar nu-s convins că înțelegem ce spunem. Ca să îl citez pe Inigo Montoya: „Nu cred că asta înseamnă ceea ce crezi tu că înseamnă.”*

Unul dintre cele mai grăitoare pasaje din Scriptură ne vorbește despre o zi în care mulți dintre cei ce se consideră urmași ai lui Isus vor fi uimiți să afle că El nici măcar nu-i cunoaște. În Evanghelia după Matei, capitolul 3, Isus vorbește despre o zi când orice om care a trăit vreodată pe fața pământului va sta înaintea lui Dumnezeu. Atunci, mulți dintre cei ce se numesc creștini și spun că sunt urmași ai Lui vor sta încrezători în fața lui Isus, dar Îl vor auzi spunând: „Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine!” Dacă te-ai considerat ucenic al lui Isus, mă rog ca această carte fie să-ți confirme convingerea, fie să te mustre, ca să-ți reevaluezi relația cu Isus și să hotărăști din nou că Îl vei urma.

2. Grupul „De ce are prietenul meu un pește pe spatele mașinii?” Dacă faci parte din acest grup, atunci probabil nu ți-ai cumpărat această carte. De fapt, nu ți-ai cheltui banii pe ea. Dar cineva căruia îi pasă de tine și care probabil are un

---

* Dacă recunoști acest citat ca fiind din *Princess Bride* [filmul a fost tradus în limba română cu titlul *File de poveste* – n.tr.], atunci poți să îți acorzi un punct în plus. Este un film popular printre creștini (deși Kirk Cameron nu joacă în el).

abțibild cu pește pe mașină ți-a dăruit-o. Pentru că îți este prieten sau rudenie, te-ai gândit că ar fi politicos din partea ta să citești măcar primul capitol. Și poate că ai trecut peste întrebarea: *Ești urmaș al lui Isus?* Nu că ai avea ceva împotriva ei sau că te-ar jigni, ci pentru că nu ți se pare relevantă. Însă pentru tine este irelevantă din alte motive decât pentru cei din primul grup. Tu încă n-ai răspuns la ea pentru că nu ți se pare că merită. Nu intenționezi să jignești pe nimeni; ci pur și simplu nu te preocupă problema.

Nu te deranjează faptul că unii aleg să-L urmeze pe Isus. E foarte bine, dar nu-i pentru tine. E ca atunci când nu ai nimic împotriva prietenului tău care este fermecat de serialul *Star Trek* și te întreabă lucruri de genul: „Ta’ SoH taH HoD?” (Aceasta este în limba klingoniană și înseamnă: „Crezi că Spock ar trebui să fie căpitan?”) Pur și simplu nu îți pasă. Dacă asta îi place lui, n-are decât. Dar pe tine nu te atrage.

Însă... nu cumva? Ai vrea să te oprești o clipă și să te întrebi: *Dacă esența întregii vieți se reduce la această întrebare? Dacă există într-adevăr un rai și un iad, iar locul în care îmi voi petrece veșnicia depinde de răspunsul la întrebarea asta?* Pare de-a dreptul ridicol, însă dacă o parte din tine consideră că ar putea exista o asemenea posibilitate, oare nu merită să te gândești? Pe măsură ce citești această carte, sper cel puțin că o vei considera cea mai importantă întrebare la care ți s-a cerut să răspunzi în viață. Cred că motivul pentru care ne-am născut pe pământ este să răspundem la această întrebare. Iar adevărul este că, indiferent dacă o facem sau nu în mod conștient și intenționat, fiecare dintre noi răspunde într-un fel sau altul la ea.

Vreau să știi de la bun început că menirea mea nu este să ți-L „vând” pe Isus. Nu încerc să te conving să-L urmezi pe

---

* Nu am tradus personal această replică și nu știu nici măcar un cuvânt în limba klingoniană. Am un prieten care cunoaște puțin această limbă. Iar eu îl ironizez și fac haz de el în limba înțeleasă de oamenii reali din preajmă.

Isus arătându-ți cele mai atrăgătoare aspecte ale uceniciei. Pentru că lucrurile stau cam așa – dar te rog să nu le spui celor din grupul 1 ce-ți spun – mulți cred despre ei înșiși că sunt urmași ai lui Isus, dar adevărul este că nu au auzit varianta needitată a învățaturii lui Isus despre ce înseamnă a-L urma pe El.

Consider că după citirea cărții vor fi oameni atât din grupul 1, cât și din grupul 2 care vor refuza invitația de a-L urma pe Isus. La urma urmei, când citim în evangheliile invitația făcută de Isus ca oamenii să-L urmeze, vedem că unii s-au înrolat, iar alții au plecat și și-au văzut de ale lor.

E vremea pentru D.R.

Așadar, de unde începi evaluarea, ca să îți dai seama dacă ești cu adevărat un urmaș al lui Isus? Cum poți să-ți dai seama dacă este ceva ce ți-ai dori? Să începem printr-o discuție pe tema D.R. cu Isus. Unii dintre voi știu ce înseamnă D.R. Dacă nu ești sigur, îți dau un pont. Pentru un tânăr implicat într-o relație romantică, literele acestea sunt de cele mai multe ori suficiente pentru a-l speria. Îl îngrozește o discuție pe tema D.R. De fapt, mulți tineri amână și fug de o asemenea discuție cât mai mult posibil. Cunosc câțiva băieți care chiar au pus capăt relației când au simțit că devenea iminentă o discuție pe tema D.R.*

Vrei să ghicești ce înseamnă D.R.?

Definește relația.

Este vorba de discuția oficială care are loc la un moment dat într-o relație romantică, pentru a stabili gradul de implicare.

---

* Poveste adevărată: unul dintre prietenii mei s-a prefăcut că leșină pentru a scăpa de discuția pe tema D.R. Când spun „unul dintre prietenii mei” mă refer la mine.

Prin ea se determină starea de fapt a relației și dacă relația este sau nu autentică.

Pe când eram în liceu, am ieșit la o primă întâlnire cu o fată pe care nu o cunoșteam prea bine. Ne-am așezat la o masă într-un restaurant și am început conversația stânjenitoare care are loc de obicei la prima întâlnire. La aperitiv, am aflat câte ceva despre familia ei. La felul principal, mi-a povestit despre filmul ei preferat. Apoi a pus totul pe tapet. În timp ce ne delectam cu desertul, m-a întrebat și citez: „Încotro crezi că se îndreaptă relația noastră?” Chiar de la prima întâlnire, fata voia să discutăm pe tema D.R. Am plecat de acolo cât ai zice pește. A fost prima și ultima noastră întâlnire.

Nu eram pregătit pentru acel moment, însă vine o vreme când trebuie să-ți definești relația. Poate fi stânjenitor. Poate fi incomod. Dar în cele din urmă, orice relație sănătoasă ajunge în acel punct în care trebuie discutat pe tema D.R. Este o relație de prietenie sau o relație în care te implici în totalitate? Dincolo de pasiune și admirație, lucrurile se îndreaptă spre devotament și dedicare profundă? Trebuie să-ți propui să analizezi starea relației și nivelul tău de devotament față de persoana în cauză.

Așa că, iată ce îți cer să faci. Imaginează-ți că intri într-o cafenea. Îți cumperi o gustare și un suc, apoi te îndrepti spre un colț mai ferit al cafenelei, unde nu-i aglomerat și îți găsești un loc la o măsuță. Iei o înghițitură din suc și te bucuri de câteva clipe de liniște. Acum, imaginează-ți că în cafenea intră Isus și Se așază exact lângă tine. Știi că este El, fiindcă poartă brâul acela albastru. Nu știi ce să-I spui. La un moment dat, cu stângăcie, încerci să rupi tăcerea, cerându-I să-ți transforme sucul în vin. Se uită la tine așa cum obișnuia să Se uite la Petru. Înainte să-ți răspundă, îți amintești că nu te-ai rugat pentru mâncare. Decizi să rostești rugăciunea cu voce tare, sperând să-L impresionezi pe Isus. Începi bine, dar evident că te simți

agitat și te rogi: „Trei lucruri Te rugăm: să Te iubim mai mult, să Te vedem mai clar, să Te urmăm mai îndeaproape, tot mai mult, în fiecare zi.” Spui repede „amin”, când îți dai seama că ai citat rugăciunea lui Ben Stiller din filmul *Meet the Parents**.

Înainte ca situația să devină și mai penibilă, Isus trece peste conversația de început și pune punctul pe i. Te privește în ochi și spune: „E vremea să definim relația asta”. Vrea să știe ce simți tu pentru El. Îi ești dedicat în totalitate? Este doar o întâlnire pasageră de weekend sau ați trecut de etapa asta? Cum ar putea fi definită relația ta cu El? Cât de mult te implici?

Fie că te numești creștin de când te știi, fie că toate acestea sunt noi pentru tine, Isus va defini foarte clar ce fel de relație vrea să aibă cu tine. El nu va îndulci, nici nu va cosmetiza lucrurile. Îți va spune exact ce înseamnă să-L urmezi. Stând în cafeneaua aceea și ascultându-L pe Isus cum îți spune versiunea needitată despre ce fel de relație vrea El să aibă cu tine, nu mă pot abține să nu te chestionez dacă întrebarea „Ești un urmaș al lui Isus?” ți se pare un pic mai demnă de răspuns.

Se pare că există mulți urmași ai lui Isus, dar dacă ar trebui să-și definească în mod sincer relația pe care o au cu El, nu cred că ar fi corect să-i numim urmași ai Lui. Consider că există un alt cuvânt care li se potrivește mai bine. Ei nu sunt *urmașii lui Isus, ci fanii Lui*.

Iată cea mai simplă definiție pentru fan pe care o găsești în dicționar:

„Admirator pasionat”

Este tipul care merge la un meci de fotbal fără cămașă pe el, cu pieptul pictat. Stă în tribună și își aclamă echipa favorită. Are acasă un tricou cu autografe atârnat pe perete, iar partea din spate a mașinii e ticsită cu abțibilduri. Dar el nu intră niciodată pe teren. Nu transpiră niciun strop și nu încasează

---

* Filmul a fost tradus în limba română cu titlul *Un socru de coșmar* (n.tr.).

nicio lovitură în față. Știe totul despre jucători și poate să-ți turuie despre ultimele lor succese, dar nu-i cunoaște pe niciunul. Strigă și face galerie, însă nu i se cere absolut nimic. El nu trebuie să facă nici măcar un sacrificiu. Și adevăru-i că, deși debordează de entuziasm, dacă echipa pe care o susține începe să-l dezamăgească și nu participă vreo două sezoane la competiții, pasiunea lui va dispărea destul de rapid. După câteva meciuri pierdute, te poți aștepta să-l vezi că nu o mai admiră, ci devine suporterul altei echipe. Nu e decât un fan pasionat.

Este femeia care nu pierde nicio emisiune despre viața vedetelor. Întotdeauna cumpără cele mai recente numere ale revistei *People*. Este o admiratoare entuziastă a nu știu cărei actrițe în vogă la Hollywood. Iar femeia aceasta nu doar că știe toate filmele în care a jucat actrița respectivă, ci știe și ce liceu a absolvit. Știe ziua ei de naștere și chiar numele primului iubit al actriței. Știe până și culoarea naturală de păr a actriței respective, detaliu pe care nici măcar actrița nu și-l mai amintește. Femeia aceasta cunoaște tot ce se poate cunoaște despre cea pe care o adoră. Însă ea nu o cunoaște pe actriță. Nu este decât o admiratoare pasionată.

Iar eu consider că și Isus are mulți fani în vremea noastră. Fani care Îl aclamă când totul merge strună, și dau bir cu fugiții când situația se înrăutățește. Fani care stau la adăpostul tribunelor și scandează, dar care habar nu au de sacrificiul și chinul de pe teren. Fani ai lui Isus care știu totul despre El, dar care *nu-L cunosc* pe El.

Însă Isus nu a fost niciodată interesat să aibă fani. Când definește relația pe care o dorește cu omul, în listă nu apare „fan pasionat”. Mă îngrijorează faptul că multe dintre bisericile din vremea noastră au trecut de la stadiul de templu la cel de stadion. Și săptămână de săptămână toți fanii se adună pe stadion ca să-L aplaude pe Isus, dar nu au nici cel mai mic

interes să-L urmeze cu adevărat. Cea mai mare amenințare pentru Biserica de azi sunt fanii care se numesc creștini, dar n-au niciun interes să-L urmeze pe Cristos. Ei vor să fie suficient de aproape de Isus, ca să se bucure de darurile Lui, dar nu atât de aproape cât să li se ceară și lor ceva.

Unități de măsură potrivite

Așadar, fan sau ucenic? Dacă te întrebi asta din proprie inițiativă, problema e că: e aproape imposibil să fii obiectiv. La urma urmei, dacă spui: „Sunt ucenic”, de ce ești atât de sigur? Ce unități de măsură folosești pentru a-ți defini relația cu Cristos? Cei mai mulți vor răspunde la această întrebare folosind o metodă foarte subiectivă de evaluare.

Mulți fani se socotesc în mod greșit ucenici datorită **comparațiilor culturale**. Ei se uită la nivelul de dedicare al altora și au impresia că relația lor personală cu Isus este una puternică. În principiu, își evaluează relația cu Isus folosind metoda clopotul lui Gauss, și câtă vreme sunt mai spirituali decât cei de lângă ei, au impresia că totul este în regulă. De aceea, unii fani aproape se bucură când află că familia creștină pe care o apreciază toată lumea are un copil rebel sau probleme în căsnicie și nu este atât de perfectă pe cât o cred toți. Astfel vârful graficului e fixat mai jos.

Ai observat că ori de câte ori ne comparăm cu alții ca să ne măsurăm relația cu Cristos, îi alegem pe cei care sunt anemici spiritual? Eu am tendința să folosesc aceeași metodă când îmi evaluez calitățile de soț. Mă străduiesc să o conving pe soția mea cât de bine a nimerit cu mine, amintindu-i că prietena ei are un soț care nu o scoate niciodată în oraș sau spunându-i că un prieten de-al meu a uitat de aniversarea de 25 de ani de la căsătorie. Am aflat că atunci când mă compar cu alți soți pentru a-mi evalua comportamentul, procedez așa împins de sentimentul de vină că nu îmi iubesc soția așa cum ar trebui.